# Przestrzeń celebracji
# (prezbiterium, ołtarz, ambona, miejsce przewodniczenia).

1. Zapalenie świecy.
2. Modlitwa do Ducha Świętego.
3. Wprowadzenie w tematykę spotkania:
    - wszystkie miejsca, w których celebrowana jest Eucharystia muszą być godne tak wielkich misteriów;
    - posługę przy omawianych miejscach mogą wykonywać kapłani, diakoni oraz wyznaczone osoby, godne powierzonych funkcji;
    - przestrzeń celebracji musi ułatwiać zrozumienie czynności kapłana i służby ołtarza, a przede wszystkim prowadzić do pogłębiania wiary i pobożności Ludu Bożego oraz ukazywać świętość sprawowanych misteriów;
    - podczas Mszy Świętej członkowie zgromadzenia liturgicznego pełnią określone funkcje, dlatego przestrzeń celebracji powinna ułatwiać wykonywanie powierzonych funkcji wg określonych zasad.
4. Prezbiterium:
    - „Prezbiterium to miejsce, w którym znajduje się ołtarz, głosi się słowo Boże i gdzie pełnią swoje funkcje: kapłan, diakon i inni usługujący. Powinno być wyodrębnione z wnętrza kościoła przez pewne podwyższenie albo przez odmienną formę i wystrój. Jego rozmiary winny być takie, by swobodnie można było celebrować Eucharystię i zapewnić jej widoczność.” (OWMR 295);
    - służba ołtarza powinna mieć tak wyznaczone miejsca w prezbiterium, by nie przemieszczać się przez główną oś prezbiterium, jednak gdy zaistnieje taka konieczność podczas Mszy Świętej przechodzący powinni wykonać głęboki skłon w kierunku ołtarza; w innym czasie przechodząc na wysokości tabernakulum z Najświętszym Sakramentem zawsze przyklękamy. Warto zwrócić uwagę na powyższą kwestię. W każdej parafii jest inaczej. Jedni kłaniają się do ołtarza, inni robią skłon do tabernakulum, jeszcze inni klękają. Nowe OWMR wprowadza jasną zasadę. W czasie Mszy Świętej przechodzący na wysokości ołtarza i tabernakulum wykonują głęboki ukłon w stronę ołtarza. Poza Mszą św. zawsze przyklękają.
    - dekorację prezbiterium należy dostosować do okresu liturgicznego tzn. w Adwencie wystrój kwiatowy powinien być skromny, natomiast w Wielkim Poście prezbiterium nie dekoruje się kwiatami, poza IV Niedzielą Wielkiego Postu.
5. Ołtarz:
    - ołtarz to centralne miejsce prezbiterium, na którym sprawuje się Eucharystię, to tu pod postacią znaków sakramentalnych uobecnia się ofiara Chrystusa;

- do sprawowania Eucharystii powinien być przeznaczony jeden ołtarz stały („jasno i trwale wskazujący na Jezusa Chrystusa, który jest żywym kamieniem.” OWMR 298) – por. 1P 2,4; Ef 2,20;
- ołtarz główny powinien ściśle łączyć się z posadzką, mensa powinna być z prawdziwego kamienia, ołtarz musi być oddalony od ściany;
- w kościele mogą znajdować się w innych miejscach ołtarze przenośne, na których także można sprawować święte obrzędy;
- ołtarz powinien być przykryty dopasowanym obrusem;
- na ołtarzu umieszczać można przedmioty potrzebne wyłącznie do sprawowania Mszy Świętej: Ewangeliarz, kielich, patena, puszki z komunikantami, korporał, puryfikaterz, palka, Mszał i mikrofon. Warto zwrócić uwagę w tym miejscu by podczas Mszy św., w czasie których przynosi się do ołtarza różne dary, nic poza pateną z chlebem na nim nie składać. Zdarza się, że na ołtarzu kładzie się chleb, winogrona itd. – nie wolno tego robić – uwrażliwić ministrantów na tą kwestię.
- krzyż z wizerunkiem Chrystusa można ustawić na ołtarzu lub obok niego, w prezbiterium może się znajdować wyłącznie jeden krzyż;
- świece ołtarzowe mogą znajdować się na ołtarz lub przed ołtarzem, ustawione w taki sposób, aby nie zasłaniały ołtarza; powinno ich być 2, 4, 6 lub 7, gdy Mszy św. przewodniczy biskup
- na ołtarzu nie powinny znajdować się kwiaty. Można nimi ozdobić obszar przed ołtarzem;
- posługujący przy ołtarzu powinni przed podejściem i po odejściu od ołtarza wykonać głęboki skłon.

6. Ambona:
    - ambona jest centralnym miejscem, z którego odczytywane jest Słowo Boże;
    - ambona powinna być stała, odpowiednio wkomponowana w wystrój prezbiterium, by czytający byli dobrze widoczni, nie powinien być to przenośny pulpit;
    - z ambony wykonuje się jedynie czytania, psalm, odczytuje się Ewangelię, śpiewa się orędzie wielkanocne, można wygłosić homilię i intencje modlitwy powszechnej;
    - przed podejściem do ambony i po odejściu, gdy znajduje się na niej Słowo Boże czytający lub śpiewający powinni wykonać skłon głowy;
7. Miejsce przewodniczenia:
    - miejsce przewodniczenia (sedilla) to krzesło przeznaczone dla głównego celebransa, które ukazuje funkcję przewodniczenia modlitwie i całemu zgromadzeniu;

- powinno znajdować się u szczytu prezbiterium skierowane do ludu, ewentualnie gdy nie pozwala na to struktura kościoła i prezbiterium można ustawić je inaczej;
- nie powinno swoim wyglądem przypominać tronu;
- przy ustawianiu miejsca przewodniczenia w prezbiterium należy uwzględnić pozostałe miejsca dla koncelebransów i służby ołtarza
- w niektórych parafiach zdarza się błędny zwyczaj, że posługujący zajmują miejsca tuż obok przewodniczącego liturgii, w miejscu, gdzie zwykle siadają koncelebransi. Jeśli nie ma koncelebransów miejsca te pozostają puste. Każdy ma swoje miejsce w prezbiterium, i tak jak nie powinien spełniać funkcji niewłaściwych sobie, tak również nie może zajmować miejsc przeznaczonych dla osób duchownych

8. Co możemy zrobić w naszych kościołach, aby wystrój przestrzeni celebracji był właściwy tzn. pogłębiał wiarę i pobożność ludzi, a także upiększał liturgię?
9. Należy oprócz pokazania z bliska omawianych miejsc przeprowadzić również praktyczną próbę prawidłowego podchodzenia, oddawania czci ołtarzowi i posługi przy nim. Jest to także dobra okazja, by przećwiczyć posługę ministranta księgi i mikrofonu związaną z miejscem przewodniczenia. Należy zwrócić uwagę na prawidłowe podchodzenie i ustawienie posługujących, tak by nie zasłaniali przewodniczącego liturgii oraz prawidłowe podawanie księgi i mikrofonu.
10. Modlitwa na zakończenie spotkania.
11. Zgaszenie świecy.

*Diakonia Liturgiczna*
*Ruchu Światło-Życie*